

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015172
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119015172.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému P. C. I, nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1Pp/221/2019 zo dňa 23.10.2019 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. decembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu.
- II. Podľa § 66 ods.1, ods.2 Tr. zák. s použitím § 415 ods.1 Tr. por. sa žiadosť odsúdeného P. C. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 1Pp/221/2019 zo dňa 23.10.2019 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienenčne prepustil odsúdeného P. C. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn.: 2T/99/2016 z 11.08.2017 Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov a súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Zároveň podľa § 53 ods. 3 písm. b) Tr. zák. odsúdenému ustanovil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení podala sťažnosť prokurátorka, ktorú písomne bližšie zdôvodnila tým, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie materiálnej podmienky pre podmienené prepustenie. Z hodnotenia ústavu, z ktorého v napadnutom uznesení prvostupňový súd vychádzal, síce vyplýva, že správanie odsúdeného je slušné, adaptáciu zvládal na požadovanej úrovni, je nekonfliktný, pričom bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Avšak z uvedeného hodnotenia tiež vyplýva, že resocializačná prognóza u odsúdeného bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, pričom rizikovými faktormi sú najmä predchádzajúca trestná činnosť, recidíva a nízke vzdelanie. Prokurátorka v súvislosti tým poukázala, že záverom hodnotenia bolo konštatované, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a jeho prepustenie odporúča s dohľadom. Je preto názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil podstatný rizikový faktor, a to je odsúdeného trestná minulosť, nakoľko bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, trestnú činnosť páchal v pokračujúcich intervaloch, počnúc rokom 2007 a končiac v roku 2016, pričom sa dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti, majetkovej, násilnej i všeobecnej. Vo výkone trestu je po druhýkrát a v minulosti bol už aj podmienenčne prepustený. V kontexte s uvedeným, preto podľa prokurátorky nemôže byť dostatočnou zárukou, že odsúdený povedie riadny život, jeho pomoc v rodine či naučené pracovné návyky, tak ako

argumentuje prvostupňový súd. Vzhľadom na uvedené má za to, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a teda pre jeho podmienené prepustenie nie sú splnené predpoklady. Preto navrhuje Krajskému súdu v Trenčíne aby podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a uložil Okresnému súdu Trenčín aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajskému súdu v Trenčíne bol dňa 05.12.2019 doručený Dodatok k hodnoteniu odsúdeného P. C. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody riaditeľom NOO a ÚVTOS Trenčín, ktorý týmto podaním informoval tunajší súd o porušení zákazu prechovávaní a používania mobilného telefónu a porušení zákazu nadväzovania kontaktov s inými osobami v rozpore so zákonom o výkone trestu odňatia slobody alebo pokynom vydaným na základe tohto zákona, za čo mu bol udelený disciplinárny trest - umiestnenie do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase na dobu 5 dní. Zároveň týmto podaním oznámil súdu, že voči odsúdenému je európskym vyšetrovacím príkazom vydaným Okresným súdom Ústí nad Labem, vedené vyšetrovanie v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 63T/21/2018, a je možné konštatovať, že odsúdený nepreukazuje podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a z tohto dôvodu riaditeľ neodporúča jeho prepustenie.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušiť a návrh odsúdeného o jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pochybil, keď návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel.

Krajský súd na rozdiel od okresného súdu po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Uvedené ustanovenie podmieňuje pri podmienenom prepustení kumulatívne splnenie zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody).

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, je možné konštatovať jej splnenie.

U odsúdeného však nie je splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka, a to preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného (aktuálneho v čase rozhodovania súdu prvého stupňa) sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený P. C. bol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody jedenkrát disciplinárne odmenený (mimoriadnym voľnom) za vzorné plnenie stanovených cieľov v programe zaobchádzania, ktorý si podľa hodnotenia plní priebežne. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa síce disciplinárne potrestaný nebol, no na základe dodatočného hodnotenia riaditeľa ústavu bolo zistené, že odsúdený závažným spôsobom porušil predpisy súvisiace s výkonom trestu, a z tohto dôvodu bol disciplinárne potrestaný. Ďalej z prvotného hodnotenia ústavu tiež vyplýva, že správanie odsúdeného

bolo počas celého výkonu trestu slušné, voľný čas odsúdený trávi zmysluplne a pracovne bol zaradený na pracovisku bez dohľadu, kde dosahoval pozitívne pracovné výsledky. Zapája sa do organizovaných kultúrno-osvetových činností a prevažnú časť osobného voľna trávi brigádnickou činnosťou pre potreby oddelenia. Odsúdený udržiava kontakty s celou rodinou, pričom mu bola 8-krát umožnená vychádzka mimo ústavu s cieľom posilnenia extramurálnych vzťahov, pričom vždy sa vrátil včas a v poriadku. V tomto hodnotení je tiež konštatované, že odsúdený zastáva kritický postoj k vlastnej trestnej činnosti a priznáva si svoju chybu. Záverom pôvodného hodnotenia ústav u odsúdeného konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil odsúdeného ho podmiennečne prepustiť z výkonu trestu s dohľadom. Avšak vzhľadom na porušenie predpisov týkajúcich sa výkonu trestu odňatia slobody dodatočným hodnotením bolo odporúčanie riaditeľa ústavu zmenené s tým, že neodporúča jeho prepustenie.

Krajský súd po preštudovaní spisového materiálu však dospel k záveru, že hoci bolo riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného vyhodnotené ako stredné a resocializačná prognóza odsúdeného je podľa hodnotenia ústavu menej priaznivá, že aj napriek tomuto pozitívnemu hodnoteniu nemožno prehliadnúť predovšetkým trestnú minulosť odsúdeného, ktorý už bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný pre opakované páchanie trestnej činnosti rôznorodého charakteru. V jeho osobe sa vo svojej podstate jedná o špeciálneho recidivistu. Zároveň krajský súd zistil, že odsúdený P. C. bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, celkom 2-krát. Pričom už bol v minulosti z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený (podmiennečné prepustenie dňa 13.09.2016 Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 6Pp/246/2016 so skúšobnou dobou na 1 rok; osvedčenie sa zo dňa 21.11.2017). Z uvedeného je tak zrejmé, že odsúdený P. C. je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov, aj závažnej povahy, a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, tieto však nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správania práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska sa preto javí ako výrazne nepriaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, a tak tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené aj nepodmiennečné tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že aj na slobode riadny život. Napokon uvedený záver krajského súdu potvrdila sama skutočnosť týkajúca sa porušenia zákazu prechovávaní a používania mobilného telefónu a porušenie zákazu nadväzovania kontaktov s inými osobami v rozpore so zákonom o výkone trestu odňatia slobody odsúdeným, čo je závažným excesom v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd však v tejto súvislosti uvádza, že bez ohľadu na zmenu záverov hodnotenia ústavu, u odsúdeného ani v čase rozhodovania súdu prvého stupňa nebola splnená podmienka dôvodného očakávania vedenia riadneho života.

Súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil predchádzajúce odsúdenia, keď len lakonicky skonštatoval, že po zohľadnení spáchanej trestnej činnosti ako tiež povahy spáchaného trestného činu, pokiaľ sa odsúdený zamestná a s pomocou rodiny sa náležite adaptuje do spoločnosti a ak naďalej bude zastávať kritický postoj k páchanej trestnej činnosti, sa riziko páchania ďalšej činnosti odsúdeným výrazne eliminuje. Okresný súd sa však vôbec nevysporiadal s tým, že napriek v hodnotení uvedenému, je nesporné, že odsúdený bol 7-krát súdne trestaný, trestnú činnosť páchal v pokračujúcich intervaloch, čím je nesporné jeho osobnosť kriminálne narušená, čo nepochybne má vplyv na posúdenie jeho schopnosti viesť v budúcnosti riadny život. Neprihliadol pritom dostatočne ani k povahe spáchaného trestného činu - v konkrétnom prípade zločinu vydierania podľa § 189 ods.1 Tr. zák. Preto vo vzťahu k úvahe súdu prvého stupňa o hodnotení resp. prognózovaní rizika recidívy, ktorú nemožno nikdy úplne vylúčiť, nemôžu preto výsledky vyplneného formulára podávať reálny obraz o resocializačnej prognóze odsúdeného teda ani nie sú schopné závažnejšie ovplyvniť úvahy o (ne)splnení materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie. Okresný súd teda nepostupoval správne, keď žiadosti odsúdeného vyhovel výlučne len na základe záverov hodnotenia riaditeľa ústavu bez adekvátneho vlastného zhodnotenia aj iných relevantných skutočností vychádzajúcich predovšetkým z trestnej minulosti odsúdeného v súvislosti s zhodnotením prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti.

Krajský súd sa preto nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a preto vyhovel sťažnosti prokurátorky, napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.